Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40671
Copyright: Melk, Benediktinerstift

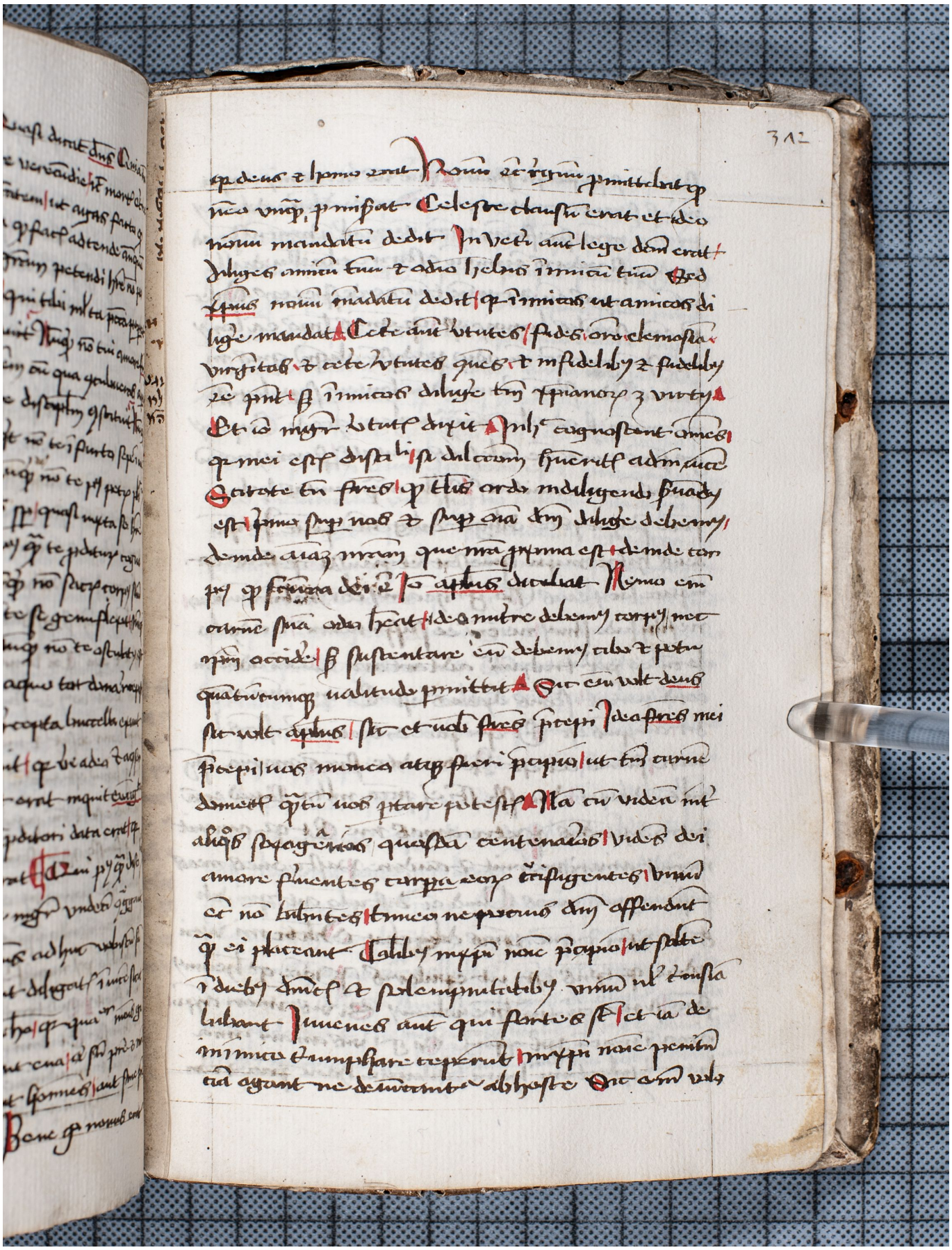

quod deus et homo erat. Nomen et regnum promittebat quod
nec unquam promisit. Celestem clausum erat et de eo
nomen mandatum dedit. In veteri autem lege dictum erat
diliges amicum tuum et odio habebis inimicum tuum. Sed
iesus nomen mandatum dedit quod inimicos ut amicos di
ligere mandat. Certe autem virtutes fides, oratio, eleemosina,
virginitas et certe virtutes quoque et infidelibus et fidelibus
ac prodest. Si inimicos diligere tui iesus nos iubet. Et
ideo magister virtutum dixit. Nolite cognoscere amicos
quoniam mei est distabilis. Si dilectum huiusmodi adimplere
gratiae tuae fieri quod tuus ordo mandat diligendi suadet
est. Primum sunt nos et sunt ea quae deum diligere debemus.
Deinde ea quae mihi quoque prima est. Deinde tem
pus quod fecerat dei. Et ipse apostolus docuit. Nemo enim
carnem suam odio habuit. Ideo autem debemus corpus nec
enim accidit. Si sustentare eum debemus cibo et potu
quatenus nobis salutem promittit. Quo cum vult deus
sic vult apostolus. Sic et nos fieri propi. Ideo fieri mei
propi. Nos nunquam alicui fieri propio. Ut tui carne
dimittit quod nos praestare potest. Ita cum videm mul
tiplices sevagentes quasdam centenarios. Videt dei
amore flentes corpora eorum crucifigentes. Vinum
et non bibentes. Timeo ne proximus deum offendant
quod ei placeant. Talibus nuptiis nunc propio. Ut sicut
diebus dominis et solemnitatibus vinum ad convita
bibant. Iuvenes autem qui fortes sunt. Et ea de
inimicis triumphare reperunt. Nuptiis nunc penitu
ad agant ne deinceps ab hoste. Quo cum vult